

PÁ 13. 5. 2016

1

13.-22. 5. 2016
XX. divadelní
flora theatre
festival olomouc

festivalový zpravodaj

Vůbec jsem nevěděla, jak velké ty plakáty nakonec budou, takže jsem byla dost překvapena – v dobrém slova smyslu. Když jsem pak ukazovala tátovi výsledné fotky, řekl mi: „Vypadají skvěle, ale prosím tě, pořádně se umyj, než tam pojeděš!“

Stefanie Reinsperger o vizuálu XX. DF

FLORA MÁ BEZ DVOU DVACET DVA

Kouzlo divadelního festivalu není v tom, že ho někdo dokáže precizně zorganizovat, zalívat velkorysími vícezdrojovými dotacemi, programově naplnit a dobře prodat. Neskrývá se dokonce ani v tom, že má člověk díky němu pocit výjimečnosti, protože žije ve městě, kde se kvalitních věcí přes rok objevuje pomálu, a najednou vidí hotové žně z toho nejlepšího v domácím, potažmo zahraničním kontextu. Kouzlo divadelního festivalu tkví v tom, že zkratka „je“.

Divadelní Floře „je“ dvacet let a divadelním nadšencům plní sny. Letos zřejmě dochází k symbolickému přechodu po temné duze, k návratu do minulosti – konkrétně do roku 2012, kde se kromě konce světa očekával konec Pražského komorního divadla a intoši z Prahy (celé republiky i příhraničních měst) hltali zneklidňující obrazy tvůrců jako Kamila Polívková, David Jařab nebo Dušan David Pařízek. Jsou to právě jejich práce, které sice tvoří několik programových sekcí najednou, ale dohromady rýsují jasnou osu protínající letošní ročník.

To, co vás čeká v plné palbě, objevíte na dalších stránkách našeho tolik populárního časopisu. Ale na co se můžete těšit letos od nás? Zprvu se zdá, že na nic zase až tak nového – tedy na recenze, rozhovory, reportáže a četná překvapení. Přesto psaní autora zavede vždy tam, kde to vůbec nečeká. Zatím se pokaždé stalo, že jsme na začátku nevěděli, co bude na konci. Nejde jenom o články, ale o celek jako takový. Hodláme to dodržet i v tomto vydání a snad vás budeme bavit a informovat, jako se bavíme a informujeme v redakci navzájem.

Martin Macháček

ŠPIČKOVÝ TANEC
Z ROZMANITÝCH KOUTŮ EVROPY

2

HEREČKA ROKU:
STEFANIE REINSPERGER

4

RIADITEĽ FESTIVALU PETR NERUŠIL:
„NEJZAJÍMAVĚJŠÍ ZÁŽITKY BUDOU LETOS“

6

PŘEDÁVÁNÍ CENY M. RAVENHILLA
V OLOMOUCI

10

pořadatel partneri

hlavní mediální partner

PÁ 13. 5.

17:00 Divadlo na cucky / Wurmova 7
J. Kozubková – A. Krausová
– J. Křivánková

GODT OG ONDT

Kolonie

Světová premiéra scénického prozkoumávání fenoménu násilí relativizujícího tradičně vnímanou polaritu dobra a zla.

19:30 Moravské divadlo

PRAEAMBULUM

Ingun Bjørnsgaard Prosjekt

Citlivá fyzická hra oscilující mezi introvertní váhavostí a živelnou nespoutaností přetavená do rafinované komunikace sedmi tanečnic. Atmosférická inscenace hvězdy skandinávské scény Ingun Bjørnsgaard a předního severského skladatele soudobé hudby Henrika Hellstenia.

slavnostní zahájení XX. DF

21:15 Konvikt / parkán / koncert

F-dur Jazzband

23:00 Konvikt / šapitó

Supernova / Andromeda

SO 14. 5.

10:00 ArtUm Centrum
taneční workshop

**Catharina Vehre Gresslien
& Marianne Haugli**

15:30 Divadlo na cucky / Wurmova 7
J. Kozubková – A. Krausová

– J. Křivánková

GODT OG ONDT

Kolonie

17:30 Moravské divadlo

Viktor Ullmann

PÁD ANTIKRISTA

Moravské divadlo Olomouc

Brilantní nastudování mnohovrstevnatého metaforického opusu pražského židovsko-německého skladatele a žáka Arnolda Schönberga v režii Jana Antonína Pitínského. Poslední uvedení české operní inscenace sezony 2014/2015 na olomouckém jevišti!

ŠPIČKOVÝ TANEC Z ROZMANITÝCH KOUTŮ EVROPY

Dramaturg Jan Žůrek v rozhovoru představuje výběr z programových sekcí Tanec a hudba a Visegrad Performing Arts. Zpravodaji taky prozradil, proč se tance není třeba bát a jakým směrem se dnes ubírá taneční svět. Kousek z něho přeneseme v nejbližších dnech i do Olomouce.

Holandští United-C se na Divadelní Floru vrací po třech letech. Tentokrát s projektem Burn.

Co se skrývá pod sekcí „Tanec a hudba“? Člověka napadne, že jedno by nebylo bez druhého...

Tanec a hudba – to budou díla špičkových choreografů z rozmanitých koutů Evropy, kteří ve své tvorbě vycházejí z choreografického přístupu a inovativním způsobem využívají hudbu. Neznamená to přitom, že se jedná o čistě taneční produkce, ale spíše o přemýšlení „tanečnicka“. A hudba je pro tyto osobnosti vždy nedílnou součástí díla – obvykle vzniká přímo na míru dané produkci a pracuje se s ní jako s živou složkou i reprodukovatelně.

Jak už jsme zvyklí, bude to přehlídka taneční pestrosti a rozmanitosti. Můžeš nakousnout, jaká dobrodružství nás čekají?

Pestrost taneční části programu bude opravdu veliká. Nabídneme klasické choreografie, které jsou otevřené jak náročnějšímu publiku (Grace), tak široké veřejnosti (Preamble), a vedle nich tituly uvedené v netradičních prostorech (Burn). Bude to skutečná oslava tance – ať už visegrádského nebo širší celoevropské scény.

Obavy z „neznáma“ nebo z toho, že jim tanec či jiné performativní umění nebude srozumitelné, právě mnohdy diváka zbytečně odradí, takže dá přednost činohře. Jak překonat tyto obavy? Co má tanec v sobě jedinečného, že to činohra nedokáže sdílet slovy?

Tanec s vámi komunikuje přímo. Nemusíte mít žádné předporozumění, nemusíte znát jazyk, musíte se pouze otevřít a hledat nové významy, nechat na sebe celou věc působit. A vzhledem k tomu, že uvádíme výhradně špičkové umělce,

určitě pak budete mít velký zážitek!

Divadelní Flora věnuje tanci a fyzickému divadlu dlouhodobě velký prostor, sekce Visegrad Performing Arts je pátý rok samostatným programovým blokem. Podle čeho tituly a soubory vybíráš?

Snažím se vždy o průřez současnou scénou, který sleduje výrazné osobnosti v regionu. Myslím, že v případě letošního ročníku to bezezbytku naplňujeme, když představujeme generaci nastupujících tvůrců, kteří již získávají mezinárodní ostruhy a postupně začínají určovat trend, kam se současný tanec v regionu bude ubírat.

Jsou témata, která momentálně v tanečním světě, nejen v tom visegrádském, silně rezonují?

Určitě se dá vysledovat výrazný příklon současného tance ke světu kolem nás. Ne vždy je to natolik přímá reflexe reality jako v případě untitled (look, look, come closer), ovšem obecným jevem to bezesporu je. V inscenaci untitled je tématem zobrazování válečných konfliktů skrze tablety a smartphony. Ještě nikdy válka neprobíhala tak blízko před našima očima.

Na jaké představení se ty osobně těšíš?

Jsem nesmírně zvědavý, jak olomoucké publikum přijme tituly Grace nebo untitled. Jsou to krásná představení, ovšem mají v sobě také velkou míru provokace a reakce diváka je pro mě asi to, co mě zajímá nejvíce.

*Za rozhovor děkuje
Martina Foretová Pavlunová*

SKANDINÁVSKÁ VLNA

Tanec a hudba už dávno nemusí znamenat jenom Čajkovského. Pořád víc se v dnešní době na tanečních a divadelních projektech podílejí přední hudební osobnosti svého žánru. Zpravodaj pro vás prozkoumal, koho všeho letos uslyšíme z divadelního jeviště. Můžete se těšit na hudbu z gejzírů a fjordů.

Dialog moderních technologií s klasickou instrumentální hudbou či operním zpěvem. Toto vzrušující spojení je ústředním motivem inscenace Ingun Bjørnsgaard **Praeambulum**, jež slavnostně zahájí festival. Už název odkazuje k hudebnímu předobrazu, a sice k páté z Bachových Šesti partit pro cembalo, které mají základ v lidových barokních tancích (menuet, sarabanda, giga). V inscenaci, jež vychází z tématu předehty a neustálého začínání a odcházení, se fragmenty skladby objevují a zase mizí, zanechávají otisk formy a stylu i v choreografii a přitom jsou konfrontovány s původní scénickou hudbou pro klavír a elektroniku **Henrika Hellstenia**. Významný norský skladatel se věnuje skládání komorní i orchestrální hudby (operu SERA, 2000; OPHELIA: Death by water singing, 2006), elektroakustické hudby i hudby pro balet, film či divadlo.

K Bachově odkazu se hlásí i skladatel Simon Næsse, jenž je spolupodepsán pod živou hudbou k hravé kreaci Mii Habib **MONO**. S dalšími dvěma hudebníky je v ní oděn do modrých trikotů stejně jako tanečníci – smazání rozdílů mezi vystupujícími a doprovodem nebylo nikdy tak důmyslné. Zbytek zahaleného tria pak tvoří členové norské lo-fi post-rockové kapely The Low Frequency in Stereo – kytaristka a zpěvačka Linn Frøkedal a bubeník Ørjan Haaland. Jejich skladby, jež připomenou Joy Division i Sigur Rós, jsou temné a atmosférické, ale v tíž okamžik umí překvapit chytlavým nápěvem.

Do ranku „severských“ děl spadá i česko-islandská performance **Skugga Baldur**. Příběh o lovcích lišek na pomezí surrealismu a mytologie dokresluje neklidná řezavá hudba multizánrového umělce Jóna Sæmundura Auðarsona (Nonni Dead), frontmana kultovní skupiny **Dead Skeletons**.

Martina Foretová Pavlunová

Na Divadelní Floře se naskytne mimořádná příležitost naposledy zhlédnout operní událost loňské sezóny – **Pád Antikrista**. Opus „tereziňského“ skladatele **Viktora Ullmanna** v MDO režijně nastudoval **J. A. Pitínský**, na festivalu známý především pro své nekonvenční interpretace české klasiky (Divá Bára, Kalibův zločin). Pitínský ani v operním žánru nezůstává nic dlužen své pověsti invenčního tvůrce, o čemž svědčí zisk Ceny Divadelních novin v kategorii hudební divadlo roku nebo ceny festivalu Opera.

TIPY REDAKCE

Tvorba rakouské choreografky **Christine Gaigg** je od začátku úzce spjata se skladateli současné hudby. Díky svému strukturálnímu přístupu, který výrazně propojuje pohyb s hudební složkou, získala mezinárodní renomé. Ze spolupráce s hudebníkem Klausem Schedlem vzešel experimentální projekt **untitled (look, look, come closer)**. Svou naléhavou zprávu o válkách a teroru, které s sebou nosíme po kapsách na displejích smarphonů, představí se svým souborem **2nd nature** na nové scéně festivalu – v působivém Domě u parku.

NORSKÁ IMPRESE

Tak nějak si představuju krajinu na Měsíci. Neustále se proměňující obloha s táhnoucími mračny se vpíjí do zasněžených vrcholků a volně přechází až k mořské hladině, aby se znovu vynořila v dalším nečekaně se rýsujícím masivu přímo z vody. Žádné stromy, jen sníh, led a voda. Nedožírnu modř a bílou střídá v noci temně modrá, černá a občas fascinující zelená v okázalé polární záři.

Na hlubokém severu Norska se k této scénérii přidružují ještě velké lodě rybářů i základna těžařů ropy, které po vyšplhání na kopec vypadaly jako dětské hračky a helikoptéry pendlující mezi ostrovy zrovna tak.

Vypravit se na sklonku zimy na měsíc do nejsevernějšího města světa zabývat se fenoménem násilí byla jedna z nejzásadnějších věcí, které jsem pro sebe udělala.

Člověk tam cítí každým dnem nutkání obhajovat, v kontrastu k té přírodní scénérii, smysl svojí existence. Tahle potřeba „obhajovat“ je pro něj, paradoxně, skutečným dotekem násilí, a ten překonává každý den.

A míní-li zajít ještě dál a nalézt v sobě kořeny toho, o čem doposud neměl tušení, připravil si opravdu nelehký úkol.

Ale věřím, že ne nemožný. Měly jsme čas, nádherný domek nad zálivem, perfektně vybavený zrcadlový sál, svou vlastní mysl, tělo, báječné zázemí s automatem na kávu a sebe navzájem. Od inspirace osudy druhých přes charisma prostředí, folklorní zvyky místa až k vlastní hlubině jsme stopovaly Godt og Ondt, dobro a zlo, a našly spoustu netušených prostor.

Já tedy určitě. A jedním z nich bylo i zjištění, že cesta Kolonie za polární kruh nebyla únikem, ale výpravou za dobytím dalšího pólu vlastního já.

Anita Krausová

Herečka a moderátorka Radia Wave. S tanečním uskupením Kolonie měla možnost strávit měsíc na rezidenci v norském Hammerfestu – nejsevernějším místě Evropy. Právě tady se rodila performance Godt og Ondt, jejíž světová premiéra 13. května bude prvním bodem na programu letošní Divadelní Flory. Další reprízy jsou naplánované hned na následující dny, 14. a 15. května.

20:30 S-klub

Mia Habib

MONO

Kompani Haugesund

Tyrkysově modrý, strhující komiks od vážné norské choreografky. Politické, kulturní i historické symboly reprodukováné rozličným typem tanečních gest, jež pulsují živým hudebním doprovodem.

21:45 Konvikt / šapitó / koncert

Downbelow

22:45 Konvikt / šapitó

DJ Marc Lusti

NE 15. 5.

11:00 S-klub

Mia Habib

MONO

Kompani Haugesund

14:00 Konvikt / šapitó

VESMÍRNÁ ZÁHADA

Spolu Olomouc

Nejlepší reprezentanti naší planety řeší zapeklité situace během dobrodružného průzkumného letu! Po představení následuje společný improvizací workshop diváků a účinkujících.

15:00 Wurmova 7 / Freskový sál

taneční workshop

Jon Filip Fahlström

16:00 Divadlo na cucky / Wurmova 7

J. Kozubková – A. Krausová

– J. Křivánková

GODT OG ONDT

Kolonie

19:00 Konvikt / Divadlo K3

Piotr Stanek

EMERGENCY PLAN

Katarzyna Kania & Dominika Wiak

Fyzicky náročný taneční duet, tematizující postavení ženy a nahlízející její touhy a ambice mužským pohledem.

20:00 Klub Vertigo

DJ DýFej

HEREČKA ROKU STEFANIE REINSPERGER

Výjimečný talent současného evropského jeviště na jubilejním ročníku Divadelní Flory. Dvorní herečka Dušana D. Pařízka má osmadvacet a na kontě celou řadu významných divadelních ocenění. Nechybí ani německý divadelní oscar: titul herečky roku časopisu Theater heute za rok 2015. Na olomouckém festivalu se teď naskýtá jedinečná příležitost si sympatickou Vídeňanku vychutnat rovnou ve třech různých rolích. Vedle strhujícího monodramatu Sebeobviňování a kamršpílu O moc krátkých nožičkách nebude chybět ani přelomová role v Pařízkově cenami ověřené Směšné temnotě, kde ztvárňuje celou řadu minipostaviček. Mimo jiné i somálského piráta, kterého představuje i ve festivalové znělce.

STEFFI O...

... masce ve znělce

Je to jednak hodně rtěnky, ale krom toho léčivá zemina smíchaná s blátem. Je to druh obličejové masky, navíc docela zdravé. Po umytí máte úplně dětskou pleť. Takže doporučuji všem, co přijdou na představení Směšné temnoty, aby si taky něco takového naplácali na obličej!

... Olomouci

Moc se na ni těším! Zjistila jsem, že můžu přijet o den dříve. Z toho mám velkou radost, protože jinak bych neviděla žádná představení. Jsem vážně vděčná, že můžu odehrát své naprosto nejoblíbenější inscenace ze stávajícího repertoáru. Docela se bojím monologu v Sebeobviňování, protože jsem ho ještě nikdy nehrála před tolika lidmi, ale těším se naopak na představení O moc krátkých nožičkách, které je pro nás všechny srdcová záležitost. Navíc, vyrazit na štaci s holkami ze Směšné temnoty je vždycky zážitek. Takže moc děkuji, že mohu v Olomouci strávit tři naprosto jedinečné dny, a doufám, že protančíme střevice a že to bude skvělé!

... Dušanu D. Pařízkovi

Je to typ režiséra, který mi věří víc, než v sebe věřím já sama. Práce s ním i naše rozhovory mi ukázaly tolik nových, rozdílných aspektů ve hrách, postavách a konečně také v mé osobnosti. Ve své práci dává největší důraz na herce, což je obrovský dar a báječná šance růst a učit se víc a víc. Je to úžasný člověk a jsem vděčná, že jsem měla šanci ho potkat.

... monodramatu Sebeobviňování

Myslím, že se v tom Handkeho textu může najít každý. Jedná se o cestu člověka. Začíná krásným a naivním obdobím dětství, kdy se zájímáte o všechno kolem sebe. Ale velmi brzy se musíme naučit, že existují pravidla, zákazy,

že ne vše je pro nás dobré, a s těmito omezeními se musíme naučit žít. Osobně je pro mě tato inscenace taky z velké části můj osobní příběh, ve kterém se koncentruje moje spolupráce s Dušanem D. Pařízkem, její vývoj, vzájemné poznávání i poznání sebe sama. Je tam toho z nás tolik, takže si hraní vážně užívám. Každá repríza je pro mě cesta, je to jako skok bez padáku.

...O STEFFI

Robert Borgmann, režisér inscenace die unverheiratete (Celibát) v Burgtheateru, ročenka Theater heute:

„Stefanie Reinsperger nepřichází na žádnou zkoušku, skutečně na žádnou (i když to dokonce dopředu oznámí), jen s poloviční silou, polovičním srdcem anebo hlavou. Myslím, že to je jedna z jejich nejdůležitějších kvalit: neustálé totální zapálení. (...) Vlastně je až neuvěřitelné, že je tak mladá. U ní se neobvykle propojuje: hravost, inteligence, muzikalita, neznalost ostychu, technická virtuosita, serióznost a láska k divadlu.“

Dušan D. Pařízek, citováno z Lidových novin:

„To, co se povedlo se Stefanií Reinsperger, je úžasné. Začínala v Düsseldorfu v divadle, které bylo v totální krizi a kde platilo, zachraň se, kdo můžeš. Přivedl jsem ji do Vídně a byla to výhra. Je úžasně nadaná a také se snad ještě nikdy v německém divadle nestalo, že by tak mladá umělkyně dostala cenu za herecký výkon a za talent roku. A neměla to v Burgtheateru lehké, ocitla se v nepřehledném prostředí, zahlíželi tam na ni a ona to zvládla. A zase: když by ji viděli čeští diváci na jevišti, hned by si vzpomněli na výtečné kreačky Gabriely Míčové třeba v Antiklimaxu. Je to stejné nasazení, stejná energie.“

REŽISÉR ROKU DUŠAN DAVID PAŘÍZEK

Už léta se o něm mluví jako o nejrespektovanějším českém režisérovi. Právem. Kdo jiný se ještě může pochlubit tím, že pravidelně inscenuje na předních evropských scénách? Jméno Dušan David Pařízek znají v Berlíně, Curychu, Düsseldorfu nebo Vídni, kam se uchýlil po konci svého působení v Divadle Komedie. Nejnověji na sebe definitivně obrátil pohled celého německojazyčného regionu – za inscenaci ve vídeňském Burgtheateru obdržel významný titul Režisér roku. Nejlepší příležitost, aby Divadelní Flora olomouckým divákům poprvé představila ochutnávku z Pařízkovy zahraniční tvorby. V programu kraluje vítězná Směšná temnota, ale taky jiné výrazné tituly z vídeňské divadelní metropole.

SMĚŠNÁ TEMNOTA

Fraškovitě a filigránsky, ironicky a zároveň nekonečně smutně Wolfram Lotz ve stejnojmenném dramatu o vojácích v Afghánistánu popisuje nemožnost skutečného porozumění neznámému: hrůzám vzdálené války, jiné kultuře, jinému člověku a nakonec i sobě samému. Provokativní hra na motivy Conradova románu Srdce temnoty (1899) a Coppolovy filmové parafráze Apocalypse Now (1979) režiséru Dušanu D. Pařízkovi slouží jako východisko pro ještě hlubší ponor do tabuizovaných paradoxů západní kultury. Jako se vojenská mise noří do nitra pralesa, pronikáme do podivného světa, kde se koloniální minulost pojí s neokolonialistickou skutečností. Vzdálení od takzvané civilizace, ponechání napospas divočině a vlastnímu svědomí.

Inscenace s ryze ženským obsazením navzdory své vyzývavé nekonvenčnosti, kritičnosti a sarkastické deziluzivnosti získala veškerá možná rakouská divadelní ocenění. Přitom šlo o světovou premiéru Lotzova textu a Pařízkův debut v Burgtheateru.

STAŘÍ MISTŘI

Po více než deseti letech od úspěšného uvedení Starých mistrů v pražském Divadle Komedie se Dušan D. Pařízek v novém vídeňském angažmá vrátil k románu svého oblíbeného autora Thomase Bernharda. Využil k tomu svou původní dramaturgii, v níž Bernhardův monolog přešel do dialogů a rozehrál symbolickou hru mezi fatalistickým intelektuálem a smířlivým kustodem. Děj Starých mistrů je zasazen do vídeňského Kunsthistorického muzea, kde se po více než třicet let před Tintorettovy obrazem Muže s bílým plnovousem obden setkávají dva stárnoucí muži – kritik a zahořklý akademik Reger a tamní hlídač Irrsigler – a vedou bernhardovský dialog-monolog o umění, starých mistrech, nenávisti ke společnosti, Rakousku, o kulturně-vzdělávacích zařízeních a potřebě i nemožnosti sebevraždy. Pařízkovi jsou v jeho strhující inscenaci, která je ve Vídni nadšeně přijímána kritikou i diváky, skvělými partnery herci Lukas Holzhausen a Reiner Galke, kteří bernhardovské kaskády slov zdolávají s radostí a přitom disciplinovaně následují rytmus promyšleně vystavěné režie.

SEBEOBVIŇOVÁNÍ

Dušan D. Pařízek už za své éry v Pražském komorním divadle režíroval hry Petera Handkeho Spílání publiku, Podzemní blues (2010 a 2011, obě na Divadelní Floře) či Hodinu, ve které jsme o sobě nevěděli (2012). Vytrvale se věnuje celé „velké trojici“ současných entit světového divadla – Jelinek, Bernhard, Handke – autorům, kteří rozebírají nejen stát a společnost, ale i samo divadlo a jeho úlohy.

Handkeho trpce zábavná slovní kritika vznikla před 50 lety v kontextu „mluvených“ titulů Volání o pomoc, Prorockví či slavného Spílání publiku. Dramatik zde svého hrdinu/hrdinku posílá ke zpovědi a vymáhá od něho/ní sebeobviňování, tak jako si ho vynucují totalitní režimy od svých hříšníků. Tím se odhaluje blízkost mezi katolicismem a komunismem a diskutují se bigotní společenské pojmy viny až po vlastní médium: „Jaké zákony divadla jsem překročil/a?“ Tuto zpověď může v divadle přijmout jen publikum.

Fenomenálním způsobem se v jeho režii sebeobviňuje herecký úkaz rakouského divadla – Stefanie Reinsperger.

PO 16. 5.

17:30 S-klub

Jan Mikulášek – Dora Viceníková a kol.

HAMLETI

Divadlo Na zábradlí Praha

Původní inscenace na téma hereckého života, hraní, předstírání a markyrování. Je herectví opravdu vysněným povoláním? Má režisér vždycky pravdu? Co všechno se na jevišti nesmí? Proč děti a zvířata nemají hrát divadlo? Táže se a odpovídá režisér Jan Mikulášek.

20:00 Moravské divadlo

Wolfram Lotz

SMĚŠNÁ TEMNOTA

Burgtheater Vídeň

Kongeniální adaptace současného textu mladého německého dramatika – inspirovaného Conradovou novelou Srdce temnoty a Coppolovým filmem Apocalypse Now – oceněná jako německojazyčná Inscenace roku 2015! Režie: Dušan D. Pařízek
představení bude uváděno s českými titulky

22:30 Konvikt / šapitó / koncert

ba:zel

23:30 Konvikt / šapitó

DJ Sestra

ÚT 17. 5.

17:00 S-klub

Jan Mikulášek – Dora Viceníková a kol.

HAMLETI

Divadlo Na zábradlí Praha

19:30 Moravské divadlo

Peter Handke

SEBEOBVIŇOVÁNÍ

Volkstheater Vídeň

Exkluzivní hostování „tváře“ jubilejní Divadelní Flory, Herečky roku 2015 (prestižní anketa čtyř desítek kritiků časopisu Theater heute) Stefanie Reinsperger, v inscenaci experimentální „mluvené“ hry nestora rakouského dramatu. Režie: Dušan D. Pařízek
představení bude uváděno s českými titulky

Riaditeľ festivalu Petr Nerušil: „NEZAJÍMAVĚJŠÍ ZÁŽITKY BUDOU LETOS“

V rámci zostavovania dvadsiateho ročníku Divadelní Flory sa riaditeľ festivalu Petr Nerušil obrátil novým smerom: na Viedeň, kde dnes inscenuje jeho obľúbený Dušan David Pařízek. Plán doviest' ukážku Pařízkovej viedenskej práce na olomouckom festivale sa však dlho nezdal veľmi reálny. Čo dodať, rakúske ceny. Petr ako sa však nevzdával a hľadal riešenie. Príliš sa mu páčila predstava ukázať Olomoucu divadlo, ktoré ho fascinuje. Chvilu hovoril o autobusovom zázjazde do Viedne, no nakoniec to nebude nutné. Na dvadsiaty ročník Divadelní Flory dorazia z Viedne štyri tituly, medzi nimi cenami ovenčená Směšná temnota z Burgtheatru. Petr, vyšlo ti to nad očakávania!

Spokojeně si pokušuju na balkoň Volkstheateru, zatímco uvnitř Ondra Hruška s Vládou Vacou fotí a točí Stefani Reinsperger, která si maže obličej bahnem.

Pri príprave na tento „jubilejný“ rozhovor som si prechádzala spravodaje z minulých ročníkov. V jednom z našich spoločných rozhovorov spred pár rokov si sa vyjadril, že tvojím snom je na 20. Divadelnej Flore uviesť viedenský Burgtheater. A skutočne, festival na jubilejnom ročníku po prvýkrát predstaví rakúske národné divadlo. Dokonca v sezóne, keď nesie prestížny titul divadlo roku.

Na tohle své smělé prohlášení si vůbec nepamatuju... Letošní hostování Burgtheateru ovšem nepramení z ambice uvést jakýkoli, byť

sebeoceňovanější, titul nějaké proslulé evropské scény, ale z dramaturgického záměru realizovat režijní profil Dušana Pařízka. Flora už v minulosti nabídla profilové sekce Jana Mikuláška, Dana Špinara nebo Jirky Havelky. V souvislosti s přípravami jubilejního ročníku mne napadlo oslovit režiséra, jehož tvorbu jsme v Olomouci prezentovali dlouhodobě a je nám blízká. S Dušanem Pařízkem jsem se spojil loni o prázdninách, jemu se tahle myšlenka zalíbila a po dvou podzimních schůzkách ve Vídni, po premiérách jeho inscenací, jsme se domluvili na konturách téhle programové linky. Ve hře

bylo původně víc variant, které nakonec vyústily v uvedení jeho tří vídeňských titulů. Pařízek se v jednáních ohledně hostování a s ním spojených nákladů dost vehementně osobně angažoval, takže i díky jeho vlivu jsme celý záměr dotáhli do úspěšného konce. Myslím, že pro festival a vůbec pro celou Olomouc je fakt, že na zdejší scéně uvedeme Divadlo roku s německojazyčnou Inscenací roku, fantastická reklama.

V Olomouci sa so spomínanými viedenskými produkciami predstaví aj Herečka roku Stefanie Reinsperger. Jej tvár s provokatívnym blackfaceom, s ktorým vystupuje v ocenenj Směšné temotě, sa dokonca dostala i na plagát festivalu. Ako k tomu došlo?

Steffi jsem poprvé viděl v burgtheaterovském představení Palmetshoferova Celibátu v režii Roberta Borgmanna – vedle herecké legendy rakouského divadla Elisabeth Orth – potom jako Noru v Pařízkově düsseldorfské inscenaci a v obou případech mne nadchla. Jakmile bylo jasné, že Stefanie odehraje v Olomouci Směšnou temnotu a monodrama Sebeobviňování, nota bene ve chvíli, kdy získala v anketě Theater heute titul Herečka roku, byla volba stran festivalového vizuálu jednoznačná.

Ako prebiehalo samotné fotenie? Osobne si bol pri tom...

Focení i natáčení spotu proběhlo skvěle. Stefanie byla mimořádně vstřícná, připravena zapozvat kdekoli a jakkoli a ochotna fotit se v polovině února v podstatě v negligě i na balkoň Volkstheateru. Bylo to moc fajn. Nakonec jsme z Vídně odjžděli s tím, že jako bonus uvedeme na Konviktu ještě Steffin obľíbený, úplně čerstvý komorní titul Von den Beinen zu kurz (O moc krátkých nožičkách) mladého režiséra Calleho Fuhra. Celkově se tak na Floře během dvou dnů objeví hned ve třech různých rolích.

Čo hovoríš na Pařízkov úspech v nemeckojazyčnom regióne v konkurencii hviezd súčasnej európskej réžie?

Inscenace Dušana Pařízka jsou v Německu, Švýcarsku a Rakousku oceňovány už dlouhá léta, poněvadž tam paralelně působil již v době svého šéfování v Divadle Komédie, tehdy ale samozřejmě v omezenější míře. Prosadil se jednoduše proto, že je mimořádně chytrý a invenční režisér, přirozeně v tom hraje roli i skutečnost, že zná německojazyčné prostředí velmi

dobře – trávil v něm podstatnou část svého života. Nemá problém třeba i sofistikovanější komunikace s herci či techniky, rozumí jejich mentalitu, dokáže reagovat na společenský kontext... Dovede bez problémů shodit i určité inscenační postupy, s nimiž se „německé divadlo“ občas dostane až na hranici machy a které často zoufale, bez jakékoli logiky, do svých představení otrocky komponují někteří čeští tvůrci – viz herecky naddimenzované ataky Stefanie do dřevěných zdí během Nory, které i tebe ve Volkstheateru rozesmály. Navíc, Pařízek v sobě snoubí hravost s matematickou přesností. Během dubnové návštěvy v Moravském divadle měl například všechny nuance kolem přenosu svých inscenací do detailu promyšleny. Třeba o scénografii neuvažuje jen s ohledem na úspornost, ale i na ekologické parametry. Dovede taky záživně vyprávět o vlastnostech různých typů světél, čoček, jejich co neefektivnějším využití... (smích) Jméno Pařízek je teď zkrátka v německy mluvících zemích zcela oprávněně garancí špičkového divadla.

Divadlo Komédie bolo pod Pařízkovým vedením dlhé roky kľúčovou scénou českého divadla. Existuje dnes iný kultový súbor, ktorý by porovnateľne posúval latku kvality?

Myslím, že z programu posledních festivalových ročníků je evidentní, která česká repertoárová scéna je mi momentálně nejbližší... Obdivuju, v jak krátkém časovém horizontu se podařilo týmu soustředěnému okolo ředitele Petra Štědrého pozvednout tvorbu Divadla Na zábradlí. Navzdory zcela odlišné inscenační poetice mám pocit, že Zábradlí má k Pražskému komornímu divadlu velmi blízko v jednom, pro mne zásadním, momentu. Režisér Jan Mikulášek s dramaturgyní Dorou Víceníkovou, podobně jako Pařízek s Jařabem, budují svůj ansámbl na souhře výrazných hereckých osobností. Nedoplňují soubor á la „potřebujeme teď mladou, hezkou holku, dva středňáky, jednu zkušenou herečku, co může hrát maminky“, ale chtějí mít kolem sebe soustředěny inteligentní herce, s nimiž je pojiť porozumění a podobný náhled na to, jaké divadlo chtějí společně dělat a co skrze ně hodlají vyjádřit. Mají tendenci budovat originální repertoár plný autorských titulů adaptujících téma, nikoli daný, mnohdy stokrát interpretovaný text. Daří se jim vytvořit značku, takže se pak divák nerozhoduje, zda „půjde na Shakespeara, nebo na současného dramatika“, poněvadž je mu sympatický celkový způsob práce, herecký projev, inscenační styl, svébytná estetika a z toho pramenící čitelný názor na divadlo i na svět. Publikum pak jednoduše „chodí na Zábradlí“, často bez ohledu na konkrétní představení, poněvadž je zajímavá, co a jak se tam takřkajíc reflektuje. Touhle cestou se pochopitelně ubírá víc zajímavých českých divadel, ovšem na Zábradlí ji prošlápali rychle a sympaticky nekompromisně. Tak se mi líbí, že stopáž většiny inscenací je plus mínus, stejně jako u bývalé Komédie, devadesát minut, což možná sou-

visí s tím, že jak Štědroň, tak Pařízek mají velmi rádi fotbal. (smích)

Pařízek sa z českej scény stiahol v roku 2012 potom, čo jeho súboru v Divadle Komédie magistrát opätovne udelil nedôstojne nízku dotáciu. Pri pohľade na aktuálnu situáciu sa zdá, akoby sa v kultúrnej politike toho odvtedy toľko nezmenilo. Problémy malo pred časom Činoherné studio v Ústí nad Labem, ktoré kritici roky vyzdvihujú ako jedno z najprogressívnejších scén v Čechách. Dokonca i Divadlo Komédie bude čoskoro opäť prázdne. Aký je tvoj pocit z tunajšej kultúrnej politiky?

Z takzvané komunální jednoznačně špatný. Pokud se dá vůbec o nějaké oblasti veřejného života říct, že se k ní politici staví erudovaně, pak to sto procentně neplatí o kultuře. Většina z nich smysl a principy dotované kultury vůbec nechápe. Média a drtivou většinu české populace navíc jejich rozhodování v téhle sféře moc nezajímají. Smysluplná kritéria, od nichž se míra dotací odvozuje, prakticky naplňují pouze centrální orgány, které, na rozdíl od samospráv, názory lidí z branže a jejich hodnocení respektují.

Aké sú tu podmienky pre teba ako organizátora festivalu? Je možné v Čechách robiť dobrý festival?

Pokud se smíříš s tím, že závazně potvrzuješ ta nejdražší hostování ve chvíli, kdy vůbec neznáš reálnou výši rozpočtu, s tím, že ti rada města, kterému festival přináší prestiž, výraznou propagaci a taky obrovské zisky, část dotace na realizaci jeho jubilejního ročníku, jako jediný ze všech partnerů, škrtne, nezervózuje tě, že tři týdny před akcí máš na účtu zlomek peněz, z nichž bys už měla pokrývat část nákladů, pak je organizace velkého divadelního festivalu v Čechách docela zábavná činnost. S tím, jak

přípravy podobných projektů probíhají jinde, žádnou zkušenost nemám. Je ovšem fakt, že v posledních letech se zásadně rozšiřují grantové možnosti a taky nadační podpora ze strany privátní sféry a Flora má navíc slušnou reputaci, tradici a relativně zkušený organizační tým. Letos se nám podařilo dost razantně navýšit rozpočet, pumpujeme větší sumu do propagace, ubytujeme v Olomouci největší množství hostů v historii přehlídky, adaptujeme další scénu... Na rozjetí nějakého nového mezinárodního festivalu bych už ovšem dnes neměl nervy ani energii.

S Florou si skoro od začiatku. Začínal si ako produkčný, dnes si riaditeľom. Spomenieš si na nejaké programové vrcholy z histórie festivalu?

Těším se, že ty nejzajímavější zážitky mi přinese právě letošní ročník. Ohlížet se moc nechci, protože by to vypadalo, že už jsem starej.

Čo by si festivalu prial do ďalšej dekády?

Především, ač to samozřejmě vyzní jako největší fráze, velké množství vnímavých diváků, bez jejichž zájmu by všechna naše roční práce postrádala smysl. Kulturních aktivit je dnes mnohem víc než před dvaceti lety, takže se musíme víc a víc snažit nabízet jim atraktivní program, který ale nebude podbízivý a přihlouplý. Doufám, že se nám to ještě pár let bude dařit. Samozřejmě Floře přeju taky dost peněz, bez nichž k nám třeba Burgtheater těžko znovu přivezeme, navíc bychom měli s novou dekádou koupit taky nové šapitó... Staré se pravděpodobně během poslední festivalové party definitivně rozpadne, což bude jistě pro spoustu zúčastněných velmi originální finální zážitek.

Za rozhovor ďakuje Dominika Široká

Olomoucká festivalová delegace se Stefanií Reinsperger ve Volkstheateru. Tady vznikla v půlce února festivalový vizuál a oficiální znělka. Autoři Ondřej Hruška a Vladimír Vaca vlevo na snímku.

22:00 Konvikt / Divadlo K3

Katja Brunner

O MOC KRÁTKÝCH NOŽIČKÁCH

Volkstheater Vídeň

Minimalistické zpracování kontroverzní hry mladičké švýcarské autorky, ostře exponující incestní vztah a fyzické i psychické formy domácího násilí.

Režie: Calle Fuhr

představení bude uváděno s českými titulky

23:15 Konvikt / šapitó

DJ Slávek Majer

ST 18. 5.

17:00 S-klub

Jan Mikulášek – Dora Viceníková

POSEDLOST

Divadlo Na zábradlí Praha

Na dvoupodlažní scéně Marka Cpina prožije osm nájemníků ve zkratce své pocity štěstí, zamilovanosti, samoty i beznaděje. „Život v kostce“ pohledem dramaturgyně Dory Viceníkové, režiséra Jana Mikuláška a invenčního hereckého ansámblu Divadla Na zábradlí.

19:30 Moravské divadlo

Thomas Bernhard

STAŘÍ MISTŘI

Volkstheater Vídeň

Původní dramaturgie klíčového románu jednoho z nejvýznamnějších středoevropských prozaiků a dramatiků 2. poloviny 20. století v interpretaci mimořádných osobností německy hovořící divadelní scény – Lukase Holzhausen a Rainera Galkeho.

Režie: Dušan D. Pařízek

představení bude uváděno s českými titulky

21:30 Moravské divadlo

beseda s režisérem

Dušanem D. Pařízkiem

22:30 Konvikt / šapitó / koncert

Jupiters Disco Cowboys

23:30 Konvikt / šapitó

Kapitán Láska

DIVADLO ROKU

BURGTHEATER, WIEN

Rakouské národní divadlo Burgtheater je největším divadlem v německojazyčné oblasti a vůbec největším repertoárovým divadlem na světě. Po Comédie-Française je to druhé nejstarší evropské divadlo, jeho historie sahá k roku 1741, kdy bylo zřízeno na přání Marie Terezie (otevřeno 1748).

Právě zde byly prvně uvedeny hry světoznámých rakouských autorů, jako jsou Thomas Bernhard, Peter Handke, Georg Tabori či nositelka Nobelovy ceny za literaturu Elfriede Jelinek. Významná scéna je spjata se slavnými tvůrci, jakými jsou Claus Peymann, Peter Zadek, Luc Bondy, Christoph Schlingensiefel, Frank Castorf anebo Thomas Vintenberg, v posledních letech zde pravidelně pracují mj. René Pollesch či Michael Thalheimer.

V Burgtheateru zanechali českou stopu i režisér Otomar Krejča a scénograf Josef Svoboda, v období bývalého režimu divadlo hrálo hry Václava Havla a Pavla Kohouta.

Začátkem roku 2014 se Burgtheater ocitl v krizi po odhalení finančního skandálu. Nové ředitelce Karin Bergmann se navzdory striktním škrtnům v rozpočtu podařilo přímo zázračně za jedinou sezónu dovést divadlo až k prestižnímu titulu Divadlo roku, který každoročně uděluje časopis Theater heute. Na úspěchu se podílel i Dušan D. Pařízek s inscenací roku Směšná temnota, kterou v Olomouci uvidíme již za pár dní.

Dominika Šíroká

RESPEKT (KE) STARÝM MISTRŮM

Dalším významným titulem, který XX. DF letos uvede, jsou Staří mistři v režii Dušana D. Pařízka. Přinášíme vám úryvek z článku Jana H. Vitvara (časopis Respekt), v němž vzpomíná na premiéru ve vídeňském Volkstheateru.

O Vídně se říká, že divadlem doslova dýchá. S čímž teď můžu jenom souhlasit, protože takovouhle premiéru jsem ještě neviděl. Všechny 970 míst bylo až na výjimky obsazených a Lukasi Holzhausenovi s Rainerem Galkem viselo publikum na rtech. Nemůžu říct, že bych se svou němčinou onu hodinu a tři čtvrtě všemu rozuměl.

Co ale říci můžu, je to, že energii to mělo strhující, takže jsem všemu rozuměl, i když nerozuměl. Jestli je to tedy srozumitelné. Aplaus byl velký, bouřlivý a spontánní. Což přitom není samozřejmost, když se něco Vídeňákům nelíbí, premiérové představení klidně vybuchí. V neděli místo toho nekonečně aplaudovali jak hercům, tak Pařízkovi s Kamilou Polívkovou, která k Mistrům dělala kostýmy.

Jan H. Vitvar, Respekt.cz, 23. 10. 2015

VOJKSTHEATER

Volkstheater – známý také jako „Deutsches Volkstheater“ (Německé lidové divadlo) – byl založen v roce 1889 skupinou vídeňských měšťanů. Jedno z největších divadel v německojazyčném prostoru, které vzniklo jako protipól ke šlechtickému Burgtheatru, se snažilo zpřístupnit širšímu publiku zejména populární rakouské lidové hry dramatiků Johanna Nestroye a Ferdinanda Raimunda.

V následujících letech zde byly uváděny tituly předních světoznámých autorů (např. Ibsena, Bahra či Schönherra) a důraz byl kladen i na expresionistické drama. Během 2. světové války bylo divadlo v rámci nacistického programu Kraft durch Freude (Síla skrze radost) přejmenováno na Kraft-durch-Freude-Theater. Po válce se k původnímu názvu vrátilo. Od roku 1954 Volkstheater vyjížděl se svými produkcemi také do vnějších čtvrtí Vídně. V 70. letech se na jevištích divadla začala zásadněji prosazovat nová vlna rakouské dramatiky, zastoupená především tvorbou Petera Turriniho a Wolfganga Bauera. Po desetiletém působení uměleckého ředitele Michaela Schottenberga se od sezony 2015/2016 stala novou intendantkou Volkstheateru rakouská režisérka polského původu Anna Badora, která celý soubor výrazně omladila a nebála se s sebou přivést i režiséry východoevropského „původu“ (např. Viktor Bodó nebo Dušan David Pařízek).

Dominika Šíroká

VISEGRAD DANCE PLATFORM?

První festivalový víkend startuje konference s polemickým názvem Visegrad Dance Platform?, na kterou míří na padesát tvůrkyň a tvůrců, kulturních manažerek a manažerů, kritiček a kritiků a teoretiček a teoretiků ze zemí Visegrádské čtyřky, Německa, Skandinávie a Balkánu. Společně se pokusí nastartovat diskuzi nad otázkami, které souvisí s aktuálním stavem spolupráce ve visegrádskému regionu i možnými budoucími scénáři.

Potřebuje taneční oblast více spolupráce na visegrádské úrovni? Jaké iniciativy jsou v oblasti živého umění v sektoru V4 úspěšné a kde leží případná rizika? A Visegrádská taneční platforma? Komu by prospěla? Jsou mobilita a spolupráce skutečně tím, po čem umělci z České republiky, Slovenska, Polska a Maďarska touží? Jaký signál nám vysílají inspirativní zahraniční modely, jako jsou nordicko-baltský network Kedja, skandinávská Ice Hot Platform, německý tanzmobil, nebo balkánská Nomad Dance Academy? Je Visegrád „jen“ cestou k finančním zdrojům nebo má potenciál stát se marketingovou nálepkou, která tanci z V4 pomůže do světa? Do jaké míry se nás dotýká negativní vnímání zemí V4 v aktuální mezinárodně-politické situaci a dokážeme uzavřenost Visegrádu na rovině politické přebít otevřeností, která je uměleckému sektoru vlastní?

Na dvoudenní konferenci představí inspirativní modely teritoriální spolupráce v taneční oblasti například Kirre Q. Arneberg z Ice Hot Platform, Susanne Naes Nielsen z networku Kedja nebo Dragana Alfirević z Nomad Dance Academy.

Konference se koná v rámci festivalu Divadelní Flora za podpory Mezinárodního visegrádského fondu. Partneři projektu jsou L1 Association (HU), Centre for Culture in Lublin (PL), Truc sphérique (SK) a Tanec Praha (CZ).

Bára Čermáková, koordinátorka konference

FLORA MÁ DVACET JENOM JEDNOU...

... a proto jí k narozeninám v šapitó zahrají herecké hvězdy z jejich oblíbených divadel!

Jiskrná formace **Jupiters Disco Cowboys** kolem herce **Jiřího Vyoraláka** se zaměřuje na progresivní disco 80. let. Svůj elektro-psychedelický sound doprovází dobovými projekcemi. Monotónnost jako názor. Eliminace textů. Laserová show s čelovkami. Kovbojové, co si umí za svou hudební pravdou stát.

Písňový text je naproti tomu těžištěm jeho hereckého kolegy. **Miloslav König** se projev v akustické kytici lyrických i rozverných písní z nového CD *Zlomený Herold: Srdce Tluč!*

A vy, tanečníci a milovníci poctivého techna, nezmeškejte noc s dýdžejem **Slávkem Majerem!**

Závěr festivalu patří tradičním festivalovým hostům, ovšem převratně! Zahraje **SNAHA!** Integrovaná součást improvizáčních kabaretů **Vosto5**, jež „byla umlčena těsně předtím, než se stala slavnou“, to rozbalí v samostatném bloku!

Martina Foretová Pavlunová

V rámci programové sekce Visegrad Performing Arts se představí např. Grace, „třpytivá show“ z Budapešti.

Miloslav König již předvedl své hudební umění v inscenaci Velvet Havel Divadla Na zábradlí. DF ji uvedla před dvěma roky v klubu S-Cube.

ČT 19. 5.

16:30 S-klub

Jan Mikulášek – Dora Viceníková

POSEDLOST

Divadlo Na zábradlí Praha

19:30 Dům u parku / Palackého 21

BURN – instalace

United-C Eindhoven

Ochutnávka z performance, která svérázným způsobem ovládne prostory Domu u parku. Instalace, která předchází jedinečnému uvedení v následujících dvou festivalových dnech.

20:00 S-klub

Jan Mikulášek – Dora Viceníková

POSEDLOST

Divadlo Na zábradlí Praha

21:30 Konvikt / Divadlo K3

Renan Martins de Oliveira

LET ME DIE IN MY FOOTSTEPS

ME-SA & BOD.Y

Čisté taneční představení brazilského choreografa a kvarteta špičkových interpretů, jež bylo v nabitě celoevropské konkurenci zařazeno mezi dvacet vybraných titulů sítě Aerowaves.

22:30 Konvikt / šapitó / koncert

Miloslav König

23:30 Konvikt / šapitó

DJ .aniel .olanda

PÁ 20. 5.

17:30 S-klub

Sjón – K. Polívková – T. Hofová

SKUGGA BALDUR

Studio Hrdinů Praha

Koprodukční projekt na motivy románu jednoho z nejsobitějších současných islandských spisovatelů. Meditace o lovcích a jeho stínu, uštěkaných liškách, sušených tresčích hlavách, kouření opia, soucitu, opovržení i cestě sněhem do podsvětí...

Režie: Kamila Polívková

19:00 Moravské divadlo

William Shakespeare

BOUŘE

Moravské divadlo Olomouc

Pozdní shakespearovská romance, hra o zázračné cestě do hlubin podvědomí a snů v režijním zpracování loučícího se uměleckého šéfa olomouckého činoherního souboru Michaela Taranta.

21:15 Dům u parku / Palackého 21

Pauline Roelants –

Maarten van der Put

BURN

United-C Eindhoven

Performance adaptovaná pro inspirativní realie nového festivalového prostoru. Jedinečný biotop zalidněný tanečnickými a hudebníky, vytvářejícími obrazově podmanivý svět před očima, nad hlavami i pod nohama putujících diváků.

22:45 Konvikt / šapitó

STAND'ARTNÍ KABARET

Divadlo Vosto5

Divadelně-hudební večer improvizáčních klasiků – a nejčastějších festivalových hostů – Jury, Ondara, Petara a Kurta.

0:00 Konvikt / šapitó

DJ's Vosto5

SO 21. 5.

10:00 ArtUm Centrum

taneční workshop

Pauline Roelants

13:00 Divadlo na cucky

Nadační fond pro taneční kariéru – prezentace, teaser

Setkání se zástupci nově založeného Nadačního fondu pro taneční kariéru vás seznámí s úkoly a činnostmi fondu, a také s důležitými fakty souvisejícími s profesionálním tancem doma i ve světě.

14:30 Konvikt / šapitó

Jakub Folvarčný

VLK A HLAD

Pohádka pro děti od 3 let.

17:00 S-klub

Adrienn Hód

GRACE

Hodworks Budapešť

Abstraktní choreografie využívající techniky improvizace inscenované do striktně strukturované formy. Provokativní „třpytivá show“ čtyř syrově obnažených tanečnicků, naplno stimulující divákovy smysly!

19:00 Moravské divadlo

Marius von Mayenburg

KÁMEN

Moravské divadlo Olomouc

Kámen. Dům. Rodina. Válka. Minulost, současnost, vzpomínky i staré hříchy v inscenaci „dramatu viny a vykoupění“ předního německého autora.

Režie: David Šiktanc.

Předávání Ceny Marka Ravenhilla v Olomouci

Dramatička Katja Brunner.

Centrum současné dramatiky letos už po šesté udělí cenu za nejlepší českou divadelní inscenaci nového dramatického textu. Vítěze vyhlásí Katja Brunner (mj. autorka hry O MOC KRÁTKÝCH NOŽIČKÁCH) v sobotu 21. května v Moravském divadle před festivalovým uvedením inscenace Kámen domácího souboru.

„Cenu Marka Ravenhilla udělujeme již po šesté a poprvé za šest let nebyl projekt podpořen grantovou komisí města Prahy, což nás velmi mrzí. Využili jsme nabídku festivalu Divadelní Flora, který

se ve své programové linii inscenování současných divadelních textů věnuje, a poprvé předáme cenu za inscenaci současného textu mimo Prahu,“ řekla Martina Schlegelová, umělecká vedoucí Divadla LETÍ, které udílení Ceny Marka Ravenhilla iniciuje. Za rok 2015 bylo z více než 70 premiér v českých divadlech nominováno 5 inscenací. Cenou pro vítěze je „kožich Marka Ravenhilla“, který pro letošní ročník zhotovil designerský kolektiv Dry Milk of Virgin Mary.

Cena Marka Ravenhilla za inscenaci nového textu je ocenění za počín v oblasti inscenování současné dramatiky pro česká divadla. Oceněná inscenace je volena na základě konsensu členů Rady Ceny Marka Ravenhilla, kteří zohledňují symbiózu kvalitního textu a kvality jeho inscenování.

NOMINOVANÉ INSCENACE NA CENU MARKA RAVENHILLA ZA ROK 2015:

- **Petr Kolečko: Poker Face**, Jihočeské divadlo České Budějovice, režie: Thomas Zielinski
- **Denis Kelly: Rituální vražda Gorge Mastromase**, DISK Praha, režie: Adam Svozil
- **Falk Richter: Small Town Boy**, Divadlo LETÍ, režie: Marián Amsler
- **Kazimír Lupinec & Co.: Upokojenkyně**, V.A.D. Kladno
- **Tomáš Dianiška: Zvrhlá Margaret**, A Studio Rubín, režie: Anna Petrželková

NA CO PŘIJET NA FLORU

Na Floru tentokrát přijedu jen na otočku, abych si užil Směšnou temnotu, kterou jsem v Praze na podzim nestihl. Režisér Pařízek za ni získal ocenění Inscenace roku 2015,

takže je na co se těšit. Kdybych měl čas, nenechal bych si ujít i další vídeňské inscenace, Divadlo Na zábradlí a taky bych zašel na koncert Míly Königa a do stanu na Vosto5.

*Michal Kotrouš,
překladatel, Agentura Aura-Pont*

Nemohu si nechat ujít ani jednu Pařízkovu inscenaci z Vídně. Sebeobviňování proto, že jsem kdysi v této věci hrál v mém „rodném Multiprostoru“ v Lounech, Staré mistry proto, že je už jednou Pařízek zpracoval v Divadle Komédie a zajímá mě jejich vývoj, a Směšnou temnotu, kterou jsem viděl už dvakrát a těším se po třetí. Dále půjdu určitě na Hamlety Divadla Na zábradlí. Chcete-li také nahlédnout do temnoty herecké kuchyně, nenechte si je ujít! A ještě nesmím zapomenout na Skugga Baldur Studia Hrdinů. Islandská báseň o souboji člověka s přírodou i se sebou samým. A kdo se bude chtít odreagovat, na toho čeká 17. 5. večer v šapitó tvrdé, nekompromisní, německé techno!

*Stanislav Majer,
divadelní a filmový herec, Divadlo Na zábradlí*

Program letošní Flory je skutečně lahůdkový, jak se na jubilejní ročník sluší a patří. Osobně mne láká nejnovější práce Jana Mikuláška Posedlost, jejíž pražskou premiéru pár dní před Olomoucí stejně nestihnou, zajímá mě profil Studia hrdinů, které se již víceméně etablovalo na české divadelní scéně (a uvidíme, jestli a kam se bude vyvíjet dál) a samozřejmě jsem napjatý, jak se flórové publikum potká nebo nepotká s třemi Pařízkovými vídeňskými inscenacemi. Hlavně Handkeho Sebeobviňování se Stefanií Reinsperger stojí za pozornost!

Vojtěch Varyš, komentátor MF Dnes

Program letošní Flory je opravdu velmi bohatý, pestrý a zajímavý, s velmi výraznou mezinárodní účastí – rozhodně bych chtěl vidět vídeňské inscenace Dušana D. Pařízka

Směšná temnota a Sebeobviňování, zajímá mě i scénické zpracování textu Katji Brunner O moc krátkých nožičkách. Přirozeně bych chtěl vřele doporučit inscenace Divadla Na zábradlí, s nimiž letos v Olomouci hostujeme – Posedlost a Hamlety v režii Jana Mikuláška. A pak mě také zajímá Šiktancovo olomoucké zpracování Mayenburgova Kamene či inscenace Studia Hrdinů – na Floru se zkrátka opravdu těším.

Petr Štědroň, ředitel Divadla Na zábradlí

REDAKCE ZPRAVODAJE SE PŘEDSTAVUJE

MARTIN MACHÁČEK

Posluchači jej mohou znát jako redaktora Českého rozhlasu Radia Wave, kde obhospodařuje divadelní rubriku Týjatr a její facebookový profil. Čtenáři jej mohou znát jako

někdejšího přispěvatele do Divadelních novin nebo Tanečnické zóny, kde pečuje o internetové vydání a facebookový profil. Diváci jej mohou znát jako kožškového romantika z performance Mrkev v řiti a křik či jako VJ Tuppi Udera z nejlepší (ne)rozpadlé kapely Akne auf der Stirn. Nakonec, kolegové jej mohou znát jako člověka, který pečuje o svůj facebookový profil (stejně jako o další profily jeho četných identit).

DOMINIKA ŠIROKÁ

Počas šiestich rokov, čo je v redakcii Divadelní Flory, sa toho mnoho zmenilo. Nie však jej status študentky divadelnej vedy. Akurát olomouckú katedru vymenila za Mníchov –

aby šla v akademických šľapajách Dušana D. Pařízka. Vem sa teší, že do Olomouca príde Christine Gaigg. Videla jej choreografiu DeSacre! venovanú prípadu Pussy Riot a aj od novinky Untitled očakáva podobne inteligentný komentár na aktuálnu politickú tému.

BARBORA CHOVANCOVÁ

je trvalým bydliskom a dušou Olomoučanka, studiem a prechodným bydliskom z brnenskej JAMU (kde sa stále snaží zuby nehty studovať v Ateliéru režie a dramaturgie). Her-

ci se jí většinou bojí, ale už se začíná šeptat, že mimo zkušebnu není důvod... Celá probublává těšením se na Pařízka. Celého. A pak taky na off-programovou nespoutanost končící za svtání tam doma, ve Vertigu. Zn.: Kup jí kafe a bude tě milovat!

MILO JURÁNI

Prvýkrát na festivale v redakcii najfarebnejšie festivalového žurnálu široko ďaleko. Tréma, šťastie, triaška. Zvláštnu zodpovednosť nepotlačia ani skúsenosti z kódu, SADu, rádia

Devín a dlhoročného pestovania on-line platformy MLOKI.sk. Festivalové písanie je skrátka 100% performance. Vytrhnutie zo stereotypu v duchu Here and now. Prvý raz v Olomouci, ale s úmyslom vychutnať si ho, akoby to bolo naposledy. Aj preto z festivalového programu vyberá celý jubilejný ročník Divadelní Flory Olomouc a ako upokojujúcu „stíšovačku“ besedu s Dušanom D. Pařízkom v polovici festivalu.

DANIELA HEKEĽOVÁ

V loňském roce byl její profil ozdobou plakátů Divadelní Flory, letos už je „jen“ gramatička festivalového zpravodaje. Nesmutní - vždyť jí nahradila samotná Stefanie Reinsper-

ger! Ač se divadlu nevěnuje v žádné jeho aktivní podobě, považuje se za diváckého našence. Občas má dokonce pocit, že sama žije v absurdním dramatu.

KATEŘINA MÁLKOVÁ

Už pátý rok patří plnohodnotně její studijní život divadlu. Věnuje se mu na divadelní vědě v Brně. Zároveň se studiem se snaží psát články, kde se dá. Prostor pro recenzent-

ské začátky poskytl server RozRazil Online. I díky němu se dostala do redakcí zpravodajů na festivalech OST-RA-VAR nebo Encounter. Také pro něj přinášela denní zpravodajství z festivalu Divadlo Plzeň. Do této doby publikovala kromě RozRazilu Online i v Divadelních novinách a kulturním čtrnáctideníku A2. Na festivalu Divadelní Flora Olomouc je poprvé, ale je z něj nadšená. Program je doslova nabitý neuvěřitelnými inscenacemi. Velmi se těším na Staré mistry a Směšnou temnotu, se kterými vídeňský Volkstheater a Burgtheater přijedou. Oboje v režii skvělého Dušana D. Pařízka. Myslíš si, že letos Vídeň otřeše Moravu v základech. Epicentrum bude v Olomouci.

TEREZA TYLOVÁ

Tess se sice letos snaží úspěšně dokončit bakalářský titul, ale i přesto nemůže chybět v zpravodajském týmu DF, aby protáhla zkřehlé prsty na klávesnici svého notebooku. Na inscenacích ji nejvíce zajímají herecké výkony, kostýmy, scénografie, kostýmy, konečné dojmy a znovu kostý-

my, protože tajně sní o kariéře kostýmní výtvarnice. A jelikož se zuby nehty drží Zábradlí, doporučuje zajít na Hamlety v jejich odhalených zákulisních podobách nebo zjistit, čím jste posedlí skrze Posedlost. A snad jako jediná nadšenkyňně workshopů v našem týmu nesmí opomenout tři chystané taneční kurzy.

PETR PLÁTENÍK

Letos pracuje na Divadelní Floře jako korektor určitě naposled, protože má moc rád své obvyklé kolegy, složení redakčního týmu si udržuje totiž v základu stabilní dramaturgii a Petr zjistil, že náročnosti novinářské inscenace už přestává stačit.

Z programové nabídky ční jako monument tvorba Dušana D. Pařízka, každý kdo přesáhne jazykem determinovaný, omezený lokální rozměr si zaslouží pozornost. A uznání. Kultura obecně je komodita, jejíž potenciál se český kulturní průmysl a politická reprezentace ještě naučili vytěžovat. Těžko se totiž přepočítává na peníze. Jak taky kvantifikovat to, že i díky úspěchům jednoho českého režiséra v zahraničí vzroste zájem na širším prostoru o české divadlo a kulturu obecně.

ZDENĚK VÉVODA

píárista Divadelní Flory a sazeč zpravodaje v jedné osobě. Má vyšší moc než šéfredaktor, protože kdyby se mu náhodou zdálo, že některý článek poškozujee tvář festivalu, prostě ho nevysází. Prudí vás texty některého z redaktorů? Napíšte mu. Na Floře nevynechá norské speciality Praeambulum, Mono a inscenace jeho oblíbeného režiséra Jana Mikuláška (Hamlety, Posedlost).

21:15 Dům u parku / Palackého 21
Pauline Roelants –
Maarten van der Put
BURN
United-C Eindhoven

22:45 Konvikt / šapitó / koncert
Snaha

00:00 Konvikt / šapitó
DJ René

NE 22. 5.

14:30 Wurmova 7 / Freskový sál
Johann Adolph Hasse
LA SEMELE

Ensemble Damian

Premiéra operního milostného příběhu královské dcery Semelé a boha Jupitera vycházejícího z Ovidiových Proměn. Režie: Tomáš Hanzlík

17:00 Dům u parku / Palackého 21
Christine Gaigg / 2nd nature
& netzzeit / Klaus Schedl

UNTITLED

(look, look, come closer)

Válka přenesená z tabletů a smartphonů přímo na dosah diváka... Experimentální projekt renomované choreografky, podpořený emotivní hudební kompozicí, vznikl v koprodukcii etablovaného tanečního festivalu ImPuls Tanz.

18:00 Dům u parku / Palackého 21
beseda s choreografkou a režisérkou
Christine Gaigg

19:30 S-klub

David Jařab

BÍLÍ PSI A ČERNÝ KOČKY

Studio Hrdinů Praha

Nadreálně laděný detektivní příběh o vině a nevině, předsudcích, empatii a kulturní ignoranci. Postkoloniální svět v citlivé reflexi autora a režiséra Davida Jařaba – v nejnovější inscenaci jednoho z nejprogressivnějších českých souborů.

21:30 Klub Vertigo
DJ DyFej

#XXDF

facebook.com/divadelniflora

twitter.com/divadelniflora

instagram.com/divadelniflora

	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
PÁ 13								godt og ondt		praeambulum		f-dur jazzband		supernova		
SO 14	workshop I					godt og ondt		pád antikrista			mono		downbelow		dj marc lusti	
NE 15	mono			vesmírná záhada		godt og ondt		emergency plan			dj dýfej					
PO 16				workshop II				hamlet			směšná temnota		bazel		dj sestra	
ÚT 17								hamlet			sebeobviňování		o moc krátkých...		slávek majer	
ST 18								posedlost			staří mistři		beseda		jupiters disco...	
ČT 19								posedlost			posedlost		let me die...		m. köniq	dj .aniel
PÁ 20								skugga baldur		bouře			burn		stand'airní kabaret	
SO 21	workshop II		fond / prezentace		vík a hlad			grace		kámen			burn		snaha	dj rené
NE 22					la seriele			untitled		beseda		bílí psi a černý kočky				dj dýfej

OLOMOUC – scény XX. DF

- 1 Horní náměstí
- 2 Moravské divadlo
- 3 Konvikt = Umělecké centrum UF
- 4 Klub Vertigo
- 5 ArtUm Centrum
- 6 S-Klub
- 7 Wurmova 7 / Divadlo na cucky
- 8 Dům u parku

Vstupenky v ceně 50-400 Kč zakoupíte na pokladně Moravského divadla, tel. 585 500 500 nebo online. Nabízíme studentské slevy, část akcí je zdarma.

Doproděj probíhá 30 min před začátkem jednotlivých produkcí v místech jejich konání. Rezervace propadá 15 min před začátkem představení.

Na webu www.divadelniflora.cz najdete veškeré info vč. obsahu tohoto zpravodaje.

šéfredaktor: Dominika Šířoká

redakce: Martina Foretová Pavlunová, Martin Macháček, Barbora Chovancová, Tereza Tylová, Miloslav Juráni, Kateřina Málková, Zdeněk Vévoda,

korektura: Martina Foretová Pavlunová, Petr Pláteník, Daniela Hekelová, **sazba:** Zdeněk Vévoda, **foto:** Ondřej Hruška & archiv DF,

email redakce: press@divadlonacucky.cz,

tisk: Tiskárna ČD, Nerudova 1, Olomouc, tel. 972 741 204, email: tiskarna@zc.cd.cz